28/02/2021

Pilda Întoarcerii Fiului risipitor este un simbol al Tainei Pocăinţei: Patriarhul Daniel

În Duminica a 34-a după Rusalii, a Întoarcerii Fiului risipitor, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învăţătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reşedinţa Patriarhală în care a evidenţiat că Evanghelia citită în cadrul Sfintei Liturghii (Luca 15, 11-32) ne arată că sufletul înviază din moartea spirituală prin pocăinţă. Preafericirea Sa a subliniat că Biserica a rânduit citirea Pildei Întoarcerii Fiului risipitor în a -doua duminică din perioada Triodului pentru a evidenția importanţa pocăinţei, „ca mod de ridicare a omului din păcat, de împăcare cu Dumnezeu şi de revenire la vocaţia lui sfântă de a dobândi sfinţenia şi viaţa veşnică”.

Întâistătătorul Bisericii noastre a precizat că Pilda Întoarcerii Fiului risipitor este un simbol al Tainei Pocăinţei sau a Spovedaniei. „Momentele ridicării spirituale din păcat a tânărului risipitor sunt de fapt treptele pocăinţei fiecărui om care doreşte să-şi înnoiască, să-şi schimbe viaţa şi să se împace -cu Dumnezeu, cu semenii şi cu el -însuşi”, a spus Preafericirea Sa.

Referindu-se la ţara depărtată în care a plecat fiul risipitor, Patriarhul României a arătat că aceasta are şi o semnificaţie spirituală, nu doar una geografică, fiind o

stare a libertăţii totale a omului printr-o înstrăinare de Dumnezeu: „Ţara depărtată este o ţară a îndepărtării omului de Dumnezeu şi o ţară a libertăţii trăite ca uitare de Dumnezeu şi împătimire în plăceri materiale şi trupeşti. Ţara depărtată este ţara libertăţii totale, fără nici o supraveghere, fără nici un control, fără nici un sfat, fără nici un ajutor”.

În continuare, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a explicat gesturile surprinzătoare ale tatălui care a alergat cu bucurie în întâmpinarea fiului risipitor revenit acasă. „Ce înseamnă aceste gesturi ale tatălui? Ele înseamnă preţuirea pe care o are Dumnezeu faţă de pocăinţa omului păcătos. Când omul se hotărăşte să se întoarcă la Dumnezeu, mare bucurie se face în ceruri, iar Dumnezeu Se bucură de această întoarcere şi iese în întâmpinarea celui care se pocăieşte, aleargă spre el pentru a-i dărui iertarea. Haina cea dintâi (Luca 15, 22) ne arată legătura dintre botezul în apă şi botezul lacrimilor sau al pocăinţei. Inelul pus în mâna fiului risipitor pocăit, reîntors acasă, înseamnă reînfierea prin har a omului înstrăinat de Dumnezeu prin păcat, înseamnă reintrarea omului păcătos, dar pocăit în iubirea neschimbată, neîntreruptă a lui Dumnezeu, pentru că inelul are o continuitate. Iar încălţămintea nouă înseamnă ajutorul harului lui Dumnezeu care vine odată cu iertarea păcatelor, pentru ca omul să poată păşi peste spinii ispitelor. Viţelul înjunghiat înseamnă Taina Sfintei Împărtăşanii, care este arvuna bucuriei din Împărăţia cerurilor, arvuna bucuriei învierii şi a vieţii veşnice”, a spus Patriarhul României.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit apoi despre fiul cel mare al tatălui, care nu a avut aceeaşi iubire iertătoare faţă de fratele său. „Fiul cel mare, harnic şi ascultător, nu are aceeaşi iubire milostivă şi iertătoare ca tatăl său. El reprezintă uneori pe credincioşii evlavioşi, împlinitori ai poruncilor lui Dumnezeu, dar adesea foarte critici la adresa celor păcătoşi, pe care mai mult îi judecă decât îi ajută să se îndrepte. De aceea, Evanghelia de astăzi este nu doar Evanghelia iertării fiului risipitor, ci şi Evanghelia îmblânzirii fiului virtuos, dar neiertător. În esență, Evanghelia ne arată că iubirea milostivă și negrăită a lui Dumnezeu copleşeşte dreptatea Lui. După dreptate, fiul risipitor trebuia pedepsit potrivit pagubelor pe care le-a produs prin risipirea averilor primite de la tatăl său. Însă iubirea milostivă a lui Dumnezeu a copleşit dreptatea Lui, pentru că sufletul unui om păcătos care se pocăieşte are o valoare infinită. De aceea, Dumnezeu Tatăl nu pune pe acelaşi plan bunurile materiale risipite şi valoarea eternă şi unică a fiecărui suflet care se întoarce la El prin pocăinţă. Evanghelia aceasta a inspirat troparul care se cântă la slujba călugăriei, «Braţele părinteşti». Călugăria este, după cum spunea părintele arhimandrit Cleopa Ilie, Taina Pocăinţei organizată pentru toată viaţa. De aceea, acest tropar, «Braţele părinteşti», este cuprins şi în sedelnele din Utrenia zilei de

astăzi şi a devenit un simbol al pocăinţei monahului sau monahiei pentru întreaga viaţă. Duminica Întoarcerii Fiului risipitor ne arată cât de importantă este în perioada de pregătire pentru Postul Mare -şi în toată perioada Postului Sfin-telor Paşti pocăinţa sinceră”, a -subliniat Preafericirea Sa.

— ziarullumina.ro